

คำวินิจฉัยของ นายสุจิต บุญบงการ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๖/๒๕๕๖

วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายนิติพงษ์ เกียรติทองศรี) ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๔๒๔/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๑๑๗๘/๒๕๕๕ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕

ข้อเท็จจริง

พนักงานอัยการจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นโจทก์ ฟ้องนายนิติพงษ์ เกียรติทองศรี เป็นจำเลยฐานความผิดมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนไว้ในครอบครอง พาวุธปืนติดตัวไปโดยไม่ได้รับอนุญาตและพยายามฆ่าผู้อื่น ศาลจังหวัดบุรีรัมย์รับฟ้อง เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จำเลยให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหาและได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ขอหมายเรียกพยานเอกสารตามบัญชีพยาน ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ได้แก่ คำให้การในชั้นพนักงานสอบสวนคดีนี้ของ นายประดิษฐ์ ดอกพิกุล นางอ่อนศรี แห้วไรสง นายบุญชู จันทร์ใส และตามบัญชีพยานเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ได้แก่ คำให้การในชั้นพนักงานสอบสวนของนายสุพล บทไรสง นางสมทรง จริงประโคน และนายสมควร สุทธิประภา เอกสารการส่งตรวจหาเขม่าดินปืนที่มีผู้ต้องหา เอกสารการส่งของกลางมาตรวจพิสูจน์ และเอกสารรายงานการตรวจพิสูจน์ของกลาง วัตถุพยาน และผลการตรวจหาเขม่าดินปืน และของกลางของผู้ชำนาญการในคดีนี้ทุกฉบับซึ่งอยู่ในความครอบครองของโจทก์ ศาลจังหวัดบุรีรัมย์มีหมายเรียกพยานเอกสาร ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ถึงพนักงานอัยการจังหวัดบุรีรัมย์ โจทก์ ขอให้ส่งพยานเอกสารตามที่จำเลย ร้องขอ โจทก์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ถึงศาลจังหวัดบุรีรัมย์ อ้างว่า คดีดังกล่าวอยู่ในระหว่างการสืบพยานโจทก์และเอกสารหลักฐานดังกล่าว เป็นเอกสารหลักฐานในสำนวนการสอบสวนซึ่งโจทก์มีความจำเป็นต้องใช้ประกอบการสืบพยานของโจทก์ จึงไม่อาจส่งให้ศาลได้ แต่เมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว หากศาลเห็นสมควรจะเรียกสำนวนการสอบสวนมาประกอบการวินิจฉัยของศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ โจทก์ก็จะส่งมาให้ศาล

จำเลยได้ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ว่า การที่โจทก์ขัดขืนไม่ส่งพยานเอกสารดังกล่าวให้แก่ศาลตามที่ศาลมีหมายเรียกไป เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๐

เนื่องจากตามข้อกำหนดลักษณะพยาน คู่ความทั้งสองฝ่ายต่างมีสิทธิที่จะอ้างอิงพยานร่วมกันได้ พยานดังกล่าวจำเลยอ้างเพื่อเป็นพยานและต้องการชก้านพยานโจทก์ ข้อกล่าวอ้างของโจทก์ที่ว่า คดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการสืบพยานโจทก์และเอกสารหลักฐานดังกล่าว โจทก์มีความจำเป็นต้องใช้ประกอบการสืบพยานโจทก์ต่อไปนั้น ไม่มีบทบัญญัติกฎหมายใดรองรับเพื่อใช้ในการปฏิเสธการนำส่งเอกสารต่อศาล โจทก์จึงมีหน้าที่ต้องนำส่งต่อศาล ส่วนข้อกล่าวอ้างของโจทก์ที่พร้อมจะส่งสำนวนสอบสวนมาให้ศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ นั้น เป็นข้ออ้างคนละประเด็น เพราะกรณีตามมาตรา ๑๗๕ ดังกล่าว เป็นกรณีที่ศาลเรียกสำนวนการสอบสวนเมื่อการสืบพยานโจทก์และพยานจำเลยเสร็จสิ้นแล้ว แต่กรณีนี้เป็นกรณีที่จำเลยอ้างเป็นพยานและต้องการใช้ในการชก้านพยานโจทก์ ดังนั้น จึงขอให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์ส่งเอกสารตามหมายเรียกฉบับลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ศาลจังหวัดบุรีรัมย์มีคำสั่งในรายงานกระบวนการพิจารณา เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ว่า ข้ออ้างของโจทก์ที่ไม่ส่งเอกสารหลักฐานดังกล่าว มีเหตุผลอันสมควรไม่ถือว่าโจทก์มีเจตนาขัดขืน

ทนายจำเลยยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ได้แย้งว่าคำสั่งของศาลจังหวัดบุรีรัมย์ดังกล่าว และข้ออ้างของโจทก์ที่อ้างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ในการไม่ส่งพยานเอกสารที่จำเลยมีคำร้องขอให้ส่งนั้น เป็นข้ออ้างคนละประเด็น การพิจารณาวินิจฉัยของศาลต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญและตามกฎหมาย โดยต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ การวินิจฉัยของศาลจังหวัดบุรีรัมย์ดังกล่าว มีความคลาดเคลื่อนจากรัฐธรรมนูญและกฎหมายเป็นอย่างมาก ดังนั้น ที่โจทก์อ้างข้อกำหนดเพื่อปฏิเสธการส่งพยานเอกสารต่อศาลและการที่ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ใช้บทบัญญัติของกฎหมายที่โจทก์อ้างมาเป็นข้อวินิจฉัย ทำให้ข้อวินิจฉัยของศาลจังหวัดบุรีรัมย์มีความคลาดเคลื่อนต่อกฎหมาย และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ จึงขอให้ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ส่งความเห็นเช่นนั้นมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า บทบัญญัติที่โจทก์กล่าวอ้างในการปฏิเสธและขัดขืนไม่ส่งพยานเอกสารให้แก่ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ และการที่ศาลจังหวัดบุรีรัมย์นำข้อกล่าวอ้างของโจทก์มาวินิจฉัยเป็นคำสั่งในระหว่างพิจารณาคดีนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ได้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓๓ หรือไม่

ข้อวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยก่อนมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้นให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษา คดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย” และ วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระ อันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา ก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้นั้น ต้องเป็นคำร้องที่คู่ความหรือศาลเห็นเองว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ในกรณีนี้ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ได้ส่งคำโต้แย้งของจำเลย ซึ่งศาลจังหวัดบุรีรัมย์ เห็นว่าจำเลยโต้แย้งว่า มาตรา ๑๗๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งบัญญัติว่า “เมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว ถ้าเห็นสมควรศาลมีอำนาจเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการ มาเพื่อประกอบการวินิจฉัยได้” นั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ซึ่งบัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้” และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ ซึ่งบัญญัติว่า “การพิจารณาพิพากษา อรรถคดีเป็นอำนาจของศาล ซึ่งต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมายและในพระปรมาภิไธย พระมหากษัตริย์” จะเห็นได้ว่า มาตรา ๑๗๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ไม่มีข้อความ ที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใดกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓๓ จึงไม่สามารถพิจารณาได้ว่า มาตรา ๑๗๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓๓ หรือไม่ นอกจากนั้นในการบรรยายคำโต้แย้งของผู้ร้องหรือจำเลยก็ไม่มีข้อความชัดเจนว่า ได้โต้แย้งว่า มาตรา ๑๗๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓๓ กรณีจึงเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคสอง คือ คำร้อง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยไม่รับคำร้องนี้ไว้พิจารณา

นายสุจิต บุญบงการ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ